

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 5. mája 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2011/83/EÚ – Článok 6 ods. 1 písm. m) – Zmluva uzatvorená na diaľku medzi spotrebiteľom a obchodníkom – Povinnosť obchodníka informovať spotrebiteľa o existencii obchodnej záruky výrobcu a podmienkach, ktoré sa na ňu vzťahujú – Podmienky vzniku takejto povinnosti – Obsah informácií, ktoré sa majú oznámiť spotrebiteľovi na obchodnej záruke výrobcu – Vplyv článku 6 ods. 2 smernice 1999/44/ES“

Vo veci C-179/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) z 11. februára 2021 a doručený Súdnemu dvoru 23. marca 2021, ktorý súvisí s konaním:

absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG

proti

the-trading-company GmbH,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka tretej komory K. Jürimäe, sudcovia N. Jääskinen, M. Safjan (spravodajca), N. Piçarra a M. Gavalec,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG, v zastúpení: C. Rohnke, Rechtsanwalt,
- the-trading-company GmbH, v zastúpení: A. Rinkler, Rechtsanwalt,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a S. Šindelková, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

– Európska komisia, v zastúpení: M. Noll-Ehlers, N. Ruiz García a I. Rubene, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ods. 1 písm. m) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64), ako aj článku 6 ods. 2 smernice 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. EŠ L 171, 1999, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami *absolut's -bikes and more- GmbH & Co. KG* (ďalej len „*absolut's*“) a *the-trading-company GmbH* vo veci povinnosti alebo neexistencie povinnosti prvej uvedenej spoločnosti poskytnúť svojim zákazníkom informácie o obchodnej záruke poskytovanej tretími osobami v súvislosti s výrobkami, ktoré ponúka na predaj.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 1999/44

- 3 Odôvodnenie 21 smernice 1999/44 znie:

„keďže pre určité kategórie tovaru je bežnou praxou predávajúcich a výrobcov, že ponúkajú záruky na tovar, ktoré chránia spotrebiteľa pred akoukoľvek vadou, ktorá sa objaví v rámci určitej lehoty; keďže táto prax môže podnietiť súťaživosť na trhu; keďže takéto záruky sú právoplatnými nástrojmi marketingu, nemali by spotrebiteľa zavádzať; keďže, aby sa zabezpečilo, že spotrebiteľia nebudú zavádzaní, záruky by mali obsahovať určité informácie vrátane vyjadrenia, že záruka neovplyvní zákonné práva spotrebiteľa.“

- 4 Článok 1 tejto smernice znie takto:

„1. Cieľom tejto smernice je aproximácia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar s cieľom zabezpečiť jednotnú minimálnu úroveň ochrany spotrebiteľa v rámci vnútorného trhu.“

2. Na účely tejto smernice:

...

e) ‚záruka‘: znamená akýkoľvek záväzok predávajúceho alebo výrobcu voči spotrebiteľovi, ktorý sa poskytuje bez poplatkov a týka sa vrátenia zaplatenej ceny alebo náhrady, opravy spotrebného tovaru, prípadne inej nápravy, ak tovar nevyhovuje špecifikáciám, ktoré sú uvedené v záručnom liste alebo v príslušných propagačných materiáloch;

...“

5 Článok 6 ods. 2 uvedenej smernice stanovuje:

„Záruka:

- uvádza, že spotrebiteľ má zákonné práva podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov, podľa ktorých sa riadi predaj spotrebného tovaru a objasňuje, že tieto práva nie sú zárukou ovplyvnené,
- uvádza jednoduchým a zrozumiteľným spôsobom obsah záruky a dôležité údaje potrebné na uplatnenie nároku na základe záruky, hlavne trvanie a územnú pôsobnosť záruky, ako aj meno a adresu poskytovateľa záruky.“

Smernica 2011/83

6 Odôvodnenia 4, 5 a 7 smernice 2011/83 znejú takto:

„(4) V súlade s článkom 26 ods. 2 ZFEÚ má vnútorný trh zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru, služieb a sloboda usadiť sa. Harmonizácia určitých aspektov spotrebiteľských zmlúv uzavretých na diaľku a mimo prevádzkových priestorov je potrebná na podporu skutočného spotrebiteľského vnútorného trhu vytvorením správnej rovnováhy medzi vysokou úrovňou ochrany spotrebiteľa a konkurencieschopnosťou podnikov pri zabezpečení dodržiavania zásady subsidiarity.

(5) ... Úplná harmonizácia informácií pre spotrebiteľov a práva na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov preto prispieje k vysokej úrovni ochrany spotrebiteľa a lepšiemu fungovaniu spotrebiteľského vnútorného trhu.

...

(7) Úplná harmonizácia niektorých kľúčových regulačných aspektov by mala podstatne zvýšiť právnu istotu pre spotrebiteľov i obchodníkov. Spotrebiteľia aj obchodníci by mali mať možnosť spoliehať sa na jednotný regulačný rámec založený na jasne vymedzených právnych pojmoch upravujúcich určité aspekty zmlúv uzatváraných medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi v celej Únii. Výsledkom takejto harmonizácie by malo byť odstránenie prekážok vyplývajúcich z fragmentácie pravidiel a dokončenie vnútorného trhu v tejto oblasti. Tieto prekážky možno odstrániť iba ustanovením jednotných pravidiel na úrovni Únie. Spotrebiteľia by navyše mali mať možnosť čerpať výhody z vysokej spoločnej úrovne ochrany v celej Únii.“

7 Článok 1 tejto smernice stanovuje:

„Účelom tejto smernice je prispieť prostredníctvom dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu aproximáciou určitých aspektov zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa zmlúv uzavretých medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi.“

8 Článok 2 body 2, 7 a 14 uvedenej smernice znie:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

2. ‚obchodník‘ je akákoľvek fyzická osoba alebo akákoľvek právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom, alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo z jej poverenia;

...

7. ‚zmluva uzavretá na diaľku‘ je akákoľvek zmluva uzavretá medzi obchodníkom a spotrebiteľom v rámci systému predaja alebo poskytovania služieb organizovaného na diaľku bez súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa výhradne s využitím jedného alebo viacerých prostriedkov komunikácie na diaľku, a to až do uzavretia zmluvy vrátane tohto okamihu;

...

14. ‚obchodná záruka‘ je akýkoľvek záväzok obchodníka alebo výrobcu (ďalej len ‚poskytovateľ záruky‘) nad rámec jeho zákonnej povinnosti poskytnúť záruku, vrátiť spotrebiteľovi zaplatenú cenu alebo vymeniť alebo opraviť tovar alebo zariadení jeho servis, ak nezodpovedá údajom alebo akýmkoľvek iným požiadavkám, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky, uvedený v záručnom liste alebo v príslušnej reklame dostupnej v čase uzatvorenia zmluvy alebo pred jej uzatvorením.“

9 Podľa článku 3 ods. 1 tej istej smernice:

„Táto smernica sa vzťahuje na každú zmluvu uzatvorenú medzi obchodníkom a spotrebiteľom za podmienok a v rozsahu stanovenom v jej ustanoveniach. Vzťahuje sa tiež na zmluvy na dodávky vody, plynu, elektriny alebo ústredného kúrenia vrátane tých, ktoré sú zabezpečované verejnými poskytovateľmi, a to v rozsahu, v akom sa tieto komodity poskytujú na zmluvnom základe.“

10 Článok 5 ods. 1 písm. e) smernice 2011/83 znie:

„Predtým, ako sa zmluva, iná než je zmluva uzavretá na diaľku alebo zmluva uzavretá mimo prevádzkových priestorov, či akákoľvek zodpovedajúca ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, poskytne obchodník spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom tieto informácie, ak nie sú už zjavné z kontextu:

...

e) okrem pripomenutia existencie zákonnej záruky súladu tovaru prípadne aj informáciu o existencii a podmienkach popredajného servisu a obchodných záruk;

...“

11 Článok 6 tejto smernice stanovuje:

„1. Predtým, ako sa zmluva uzavretá na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, či akákoľvek zodpovedajúca ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, obchodník mu jasným a zrozumiteľným spôsobom poskytne tieto informácie:

a) hlavné vlastnosti tovaru alebo služieb v rozsahu primeranom nosiču a tovaru alebo službám;

...

l) pripomenutie existencie zákonnej záruky súladu tovaru so zmluvou;

m) prípadne informáciu o existencii a podmienkach popredajnej pomoci spotrebiteľovi a popredajného servisu a obchodných záruk;

...“

Nemecké právo

12 § 312d Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník, ďalej len „BGB“) s názvom „Požiadavky na informácie“ v odseku 1 stanovuje:

„Pri zmluvách uzavretých mimo prevádzkových priestorov a zmluvách uzavretých na diaľku je obchodník povinný informovať spotrebiteľa v súlade s ustanoveniami § 246a [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch [(zákon, ktorým sa zavádza Občiansky zákonník, ďalej len ‚EGBGB‘)]. ...“

13 V znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti § 479 BGB s názvom „Osobitné ustanovenia o zárukách“ v odseku 1 znie:

„Každý záručný list (§ 443) má jasnú a zrozumiteľnú formu. Obsahuje:

1. uvedenie zákonných práv spotrebiteľa, ako aj údaj o tom, že záruka nezasahuje do týchto práv, ako aj

2. obsah záruky a všetky podstatné informácie potrebné na realizáciu záruky, najmä jej trvanie a územnú pôsobnosť, ako aj meno a adresu poskytovateľa záruky.

...“

- 14 § 246a EGBGB s názvom „Požiadavky na informácie v prípade zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov a zmlúv uzavretých na diaľku s výnimkou zmlúv o finančných službách“ v odseku 1 stanovuje:

„1. Obchodník je povinný podľa § 312d ods. 1 BGB poskytnúť spotrebiteľovi nasledujúce informácie:

...

(9) prípadne informáciu o existencii a podmienkach popredajnej pomoci spotrebiteľovi a popredajného servisu a obchodných záruk;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 15 Spoločnosť absoluts ponúkala na predaj, na obchodnej online platforme Amazon, vreckový nôž švajčiarskeho výrobcu Victorinox. Internetová stránka platformy Amazon, ktorá túto ponuku predložila, neobsahovala informácie o akejkoľvek záruke poskytovanej spoločnosťou absoluts alebo treťou osobou, ale v časti „Iné technické informácie“ sa nachádzal odkaz s názvom „Návod na použitie“. Kliknutím na tento odkaz sa používateľ dostal na dvojstranový informačný list, ktorý napísal a upravil výrobca noža. Druhá strana obsahovala okrem iného vyhlásenie týkajúce sa „záruky Victorinox“ v tomto znení: „Záruka Victorinox sa vzťahuje na akúkoľvek vadu materiálu alebo spracovania bez časového obmedzenia (v prípade elektronických súčiastok 2 roky). Záruka sa nevzťahuje na poškodenie spôsobené bežným opotrebovaním alebo nesprávnym používaním“.
- 16 Spoločnosť the-trading-company, ktorá je konkurentom spoločnosti absoluts, sa domnievala, že absoluts neposkytla dostatočné informácie o záruke, ktorú ponúka výrobca nožov. V dôsledku toho podala na základe nemeckých pravidiel nekalej súťaže žalobu, ktorou sa domáhala, aby sa spoločnosti absoluts uložilo, že prestane poskytovať takéto ponuky bez toho, aby zároveň upozornila spotrebiteľa na jeho zákonné práva a na skutočnosť, že záruka výrobcu nemá vplyv na tieto práva, a bez toho, aby spresnila územnú pôsobnosť tejto záruky.
- 17 Po tom, ako the-trading-company nemala úspech v prvostupňovom konaní, Oberlandesgericht Hamm (Vyšší krajský súd Hamm, Nemecko) jej odvolaniu vyhovel. Tento súd sa domnieval, že podľa ustanovení § 312d ods. 1 prvej vety BGB v spojení s § 246a ods. 1 prvým pododsekom prvou vetou bodom 9 EGBGB, ktoré preberajú článok 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83, má predávajúci povinnosť poskytnúť informácie o záruke, ak ponuka, ktorú predkladá, obsahuje, ako v tomto prípade, údaj o existencii záruky v akejkoľvek forme. Okrem toho uvedený súd po tom, čo spresnil, že rozsah tejto informačnej povinnosti treba určiť podľa § 479 ods. 1 BGB, ktorým sa preberá článok 6 ods. 2 smernice 1999/44, konštatoval, že ponuka spoločnosti absoluts neobsahovala žiadnu z informácií vyžadovaných týmto ustanovením BGB a že žiadna písomnosť v spise navyše neuvádzala, že spotrebiteľ tieto informácie dostal v neskoršom štádiu procesu objednávky.
- 18 Spoločnosť absoluts podala na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) opravný prostriedok *Revision* proti rozsudku Oberlandesgericht Hamm (Vyšší krajský súd Hamm) s cieľom dosiahnuť obnovenie prvostupňového rozsudku.

- 19 Vnútroštátny súd sa v prvom rade pýta, či obchodník, ktorý sa nachádza v situácii spoločnosti *absoluts*, je na základe článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 povinný informovať spotrebiteľa o existencii a podmienkach obchodnej záruky poskytovanej výrobcom. Konkrétne sa pýta, či vzhľadom na výraz „prípadne“ použitý v tomto ustanovení smernice 2011/83 samotná existencia záruky výrobcu, v tomto prípade záruky *Victorinox*, zakladá takúto informačnú povinnosť obchodníkov uvádzajúcich dotknutý výrobok na trh, alebo či táto povinnosť vzniká len v prípade, že obchodník vo svojej ponuke uvedie existenciu záruky výrobcu.
- 20 Vzhľadom na štruktúru a cieľ smernice 2011/83, ale aj na skutočnosť, že treba zohľadniť potrebu neprimerane neobmedziť základné práva obchodníkov, chce vnútroštátny súd vykladať článok 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 v tom zmysle, že samotná existencia záruky výrobcu nezakladá povinnosť obchodníka poskytnúť svojim zákazníkom informácie o tejto záruke.
- 21 V tomto prípade sa vnútroštátny súd na druhej strane pýta, či samotná zmienka o záruke výrobcu v ponuke obchodníka, bez ohľadu na jej formu a na to, či je zvýraznená alebo nie, zakladá povinnosť poskytnúť informácie podľa článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83, alebo či nato, aby takáto informačná povinnosť bola uložená obchodníkovi, je takisto potrebné, aby bola takáto zmienka pre spotrebiteľa bez ďalšieho zjavná alebo dokonca, aby spotrebiteľovi nebolo jasné, že vyhlásenie týkajúce sa záruky výrobcu nepochádza od obchodníka, ale od samotného výrobcu.
- 22 V prípade, že je obchodník, akým je spoločnosť *absoluts*, povinný podľa článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 poskytnúť spotrebiteľovi informácie o obchodnej záruke poskytovanej výrobcom, vnútroštátny súd sa po tretie pýta na obsah týchto informácií. Konkrétne chce vedieť, či tento obsah musí byť rovnaký ako obsah uvedený v článku 6 ods. 2 smernice 1999/44 alebo či môže obsahovať menej informácií.
- 23 Za týchto podmienok *Bundesgerichtshof* (Spolkový súdny dvor) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Vzniká informačná povinnosť podľa článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 už len na základe samotnej existencie záruky od výrobcu?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: vzniká informačná povinnosť podľa článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 samotnou zmienkou o záruke od výrobcu v ponuke obchodníka alebo vzniká, ak spotrebiteľ môže túto zmienku bez problémov rozpoznať? Existuje informačná povinnosť aj vtedy, ak spotrebiteľ môže bez problémov rozpoznať, že obchodník sprístupňuje len informácie výrobcu o záruke?
3. Musí informácia o existencii a podmienkach záruky od výrobcu, nevyhnutná podľa článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83, obsahovať rovnaké údaje ako záruka podľa článku 6 ods. 2 smernice 1999/44... alebo postačuje menej informácií?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvých dvoch otázkach

- 24 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o obchodnú záruku poskytovanú výrobcom, informačná povinnosť, ktorú toto ustanovenie ukladá

obchodníkovi, vzniká len z dôvodu existencie tejto záruky, alebo či je obchodník povinný informovať spotrebiteľa o takejto záruke, ako aj o súvisiacich podmienkach, iba za určitých okolností.

- 25 Na úvod treba uviesť, že zmluvy na diaľku sú podľa článku 2 bodu 7 smernice 2011/83 definované ako „akákoľvek zmluva uzavretá medzi obchodníkom a spotrebiteľom v rámci systému predaja alebo poskytovania služieb organizovaného na diaľku bez súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa výhradne s využitím jedného alebo viacerých prostriedkov komunikácie na diaľku, a to až do uzavretia zmluvy vrátane tohto okamihu“. Z toho vyplýva, že zmluva o predaji tovaru uzavretá medzi obchodníkom a spotrebiteľom na internetovej obchodnej platforme patrí pod pojem „zmluva na diaľku“, a teda v prípade neuplatniteľnosti výnimiek stanovených v článku 3 ods. 2 až 4 smernice 2011/83, patrí do pôsobnosti tejto smernice, tak ako je definovaná v jej článku 3 ods. 1.
- 26 Po tomto úvodnom spresnení treba v prvom rade pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 smernice 2011/83 predtým, ako sa zmluva uzavretá na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov či akákoľvek zodpovedajúca ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, obchodník mu musí jasným a zrozumiteľným spôsobom poskytnúť rôzne informácie. Toto ustanovenie má za cieľ zabezpečiť, aby boli spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy oznámené tak informácie o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzavretia, čo umožní tomuto spotrebiteľovi, aby sa rozhodol, či sa chce zmluvne zaviazat' obchodníkovi, ako aj informácie potrebné na riadne plnenie danej zmluvy a predovšetkým na výkon jeho práv (rozsudok z 21. októbra 2020, Möbel Kraft, C-529/19, EU:C:2020:846, bod 26 a citovaná judikatúra).
- 27 Pokiaľ ide konkrétne o informačnú povinnosť pred uzavretím zmluvy uvedenú v článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83, obchodník musí informovať spotrebiteľa „prípadne o existencii a podmienkach popredajnej pomoci spotrebiteľovi a popredajného servisu a obchodných záruk“.
- 28 Pokiaľ ide o obchodné záruky, zo znenia tohto ustanovenia a z výrazu „prípadne“ vyplýva, že ak obchodník poskytne obchodnú záruku, je povinný informovať spotrebiteľa o existencii a podmienkach tejto záruky.
- 29 Naopak, znenie uvedeného ustanovenia neumožňuje určiť, či je obchodník povinný v prípade existencie obchodnej záruky výrobcu informovať spotrebiteľa o existencii a podmienkach tejto záruky.
- 30 Na jednej strane totiž výraz „prípadne“ uvedený v článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 má za cieľ len spresniť, že povinnosť poskytnúť informácie pred uzavretím zmluvy, ktorá je uvedená v tomto ustanovení, sa uplatní v prípade, že existuje obchodná záruka, avšak bez poskytnutia užitočného údaja na účely odpovede na otázku, či v prípade, ak existuje obchodná záruka poskytnutá výrobcom nad rámec záruky poskytovanej obchodníkom a ak obchodná záruka výrobcu nie je predmetom zamýšľanej zmluvy medzi spotrebiteľom a obchodníkom, obchodník musí už len z dôvodu jej existencie poskytnúť spotrebiteľovi informácie nielen o svojej záruke, ale aj o záruke výrobcu.
- 31 Na druhej strane použitie výrazu „obchodné záruky“ v množnom čísle v článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 možno chápať tak, že zahŕňa tak rôzne obchodné záruky, ktoré obchodník môže poskytovať pre rovnaký tovar alebo rôzne tovary, ako aj obchodné záruky poskytované obchodníkom a zároveň výrobcom ako odlišnými osobami.

- 32 Vzhľadom na to, že znenie článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 neumožňuje samo osebe odpovedať na otázky vnútroštátneho súdu, treba toto ustanovenie vykladať v závislosti od jeho kontextu a cieľov, ktoré toto ustanovenie sleduje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, body 35 a 37, ako aj citovanú judikatúru).
- 33 Pokiaľ ide po prvé o kontext článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83, treba uviesť, že pojem „obchodná záruka“ je definovaný v článku 2 bode 14 smernice 2011/83 ako „akýkoľvek záväzok obchodníka alebo výrobcu... [voči spotrebiteľovi]...“. Z toho vyplýva, že pojem „obchodná záruka“ v zmysle smernice 2011/83 zahŕňa nielen obchodné záruky poskytované obchodníkom, ale aj záruky poskytované výrobcom.
- 34 Okrem toho z výkladu pojmu „obchodník“ v spojení s pojmom „obchodná záruka“, uvedených v bodoch 2 a 14 článku 2 smernice 2011/83, vyplýva, že pre normotvorcu Únie by nemalo žiadny zmysel v článku 2 bode 14 smernice 2011/83 použiť výraz „alebo výrobca“, keby sa informačná povinnosť pred uzavretím zmluvy uvedená v článku 6 ods. 1 písm. m) tejto smernice prinajmenšom za určitých okolností nevzťahovala na obchodnú záruku poskytovanú výrobcom.
- 35 Ak totiž výrobca predáva spotrebiteľovi tovar, ktorý vyrába, priamo alebo prostredníctvom inej osoby konajúcej vo svojom mene a na jeho účet, treba ho považovať za „obchodníka“ v zmysle článku 2 bodu 2 smernice 2011/83. Preto obchodná záruka, ktorú poskytuje, môže zodpovedať len „záväzku obchodníka“ v zmysle článku 2 bodu 14 tejto smernice, a nie záväzku „výrobcu“ v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia.
- 36 Za týchto podmienok výraz „alebo výrobca“, uvedený v článku 2 bode 14 smernice 2011/83, odkazuje na situáciu, v ktorej sa osoba obchodníka odlišuje od osoby výrobcu. Vzhľadom na skutočnosť, že výraz „obchodná záruka“ je použitý len v článku 6 ods. 1 písm. m) tejto smernice, ako aj v analogickom ustanovení, ktoré pre iné zmluvy než zmluvy uzavreté na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov stanovuje článok 5 ods. 1 písm. e) smernice, výraz „alebo výrobca“ môže mať zmysel len vtedy, ak v rámci informačnej povinnosti pred uzavretím zmluvy uvedenej v týchto dvoch ustanoveniach je obchodník povinný aspoň za určitých okolností poskytnúť spotrebiteľovi informácie nielen o svojej vlastnej obchodnej záruke, ale aj o záruke poskytovanej výrobcom.
- 37 Okrem toho vzhľadom na skutočnosť, že v situácii, v ktorej sa hlavný predmet zmluvného vzťahu týka tovaru vyrobeného osobou odlišnou od obchodníka, musí informačná povinnosť pred uzavretím zmluvy uvedená v článku 6 ods. 1 smernice 2011/83 pokrývať všetky podstatné informácie týkajúce sa uvedeného predmetu, t. j. dotknutého tovaru, aby sa spotrebiteľ mohol v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 26 tohto rozsudku rozhodnúť, či chce s obchodníkom uzatvoriť zmluvu o tomto hlavnom predmete. Okrem „hlavných vlastností tovaru“ výslovne uvedených v článku 6 ods. 1 písm. a) smernice 2011/83 takéto informácie v zásade zahŕňajú aj všetky záruky, ktoré sú neoddeliteľne spojené s tovarom, medzi ktoré patrí aj obchodná záruka poskytovaná výrobcom.
- 38 Pokiaľ ide po druhé o cieľ sledovaný smernicou 2011/83, treba pripomenúť, že ako vyplýva z jej článku 1 v spojení s jej odôvodneniami 4, 5 a 7, cieľom tejto smernice je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov tým, že v transakciách s obchodníkmi im zaručí ich informovanosť a bezpečnosť. Okrem toho je ochrana spotrebiteľov zakotvená v politikách Únie v článku 169 ZFEÚ, ako aj v článku 38 Charty základných práv Európskej únie (rozsudok z 10. júla 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, bod 39).

- 39 Súdny dvor však rozhodol, že pri výklade ustanovení smernice 2011/83 je potrebné zabezpečiť, ako sa uvádza v odôvodnení 4 tejto smernice, spravodlivú rovnováhu medzi vysokou úrovňou ochrany spotrebiteľa a konkurencieschopnosťou podnikov, pričom treba rešpektovať slobodu podnikania podnikateľa, ako je zakotvená v článku 16 Charty základných práv (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, bod 44).
- 40 V tomto rámci, hoci je pravda, že poskytnutie informácií spotrebiteľovi o obchodnej záruke výrobcu ako prvku, ktorý je neoddeliteľne spojený s tovarom, ktorý je predmetom zamýšľaného zmluvného vzťahu s obchodníkom, zabezpečuje vysokú úroveň ochrany tohto spotrebiteľa, bezpodmienečná povinnosť poskytnúť takéto informácie sa v každom prípade javí ako neprimeraná, najmä v hospodárskom kontexte fungovania určitých podnikov, predovšetkým tých najmenších (pozri analogicky rozsudok zo 14. mája 2020, EIS, C-266/19, EU:C:2020:384, bod 35 a citovanú judikatúru). Takáto bezpodmienečná povinnosť by totiž nútila obchodníkov k tomu, aby vynaložili značnú námahu na získavanie a aktualizovanie informácií súvisiacich s takou zárukou, hoci nemajú nevyhnutne priamy zmluvný vzťah s výrobcami, a otázka obchodnej záruky výrobcov v zásade nepatrí do pôsobnosti zmluvy, ktorú zamýšľajú uzavrieť so spotrebiteľom.
- 41 Za týchto podmienok vytvorenie správnej rovnováhy medzi vysokou úrovňou ochrany spotrebiteľa a konkurencieschopnosťou podnikov, ako je uvedené v odôvodnení 4 smernice 2011/83, musí viesť k tomu, že obchodník je povinný poskytnúť spotrebiteľovi informácie o obchodnej záruke výrobcu pred uzatvorením zmluvy iba vtedy, ak legitímny záujem priemerného spotrebiteľa, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný, na vysokej úrovni ochrany, musí prevážiť, pokiaľ ide o jeho rozhodnutie uzavrieť alebo neuzavrieť zmluvu s týmto obchodníkom.
- 42 Z doslovnej, systematickej a teleologickej analýzy vykonanej v bodoch 27 až 41 tohto rozsudku vyplýva, že povinnosť poskytnúť informácie pred uzavretím zmluvy uvedená v článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 sa vzťahuje na obchodnú záruku poskytovanú obchodníkom, ako aj na záruku poskytovanú výrobcom, ak, ako vyplýva z bodu 41 tohto rozsudku, má spotrebiteľ vzhľadom na úroveň ochrany uvedenú v tejto smernici legitímny záujem na získaní informácií o tomto predmete, aby mohol prijať svoje rozhodnutie o uzatvorení zmluvy s obchodníkom. Z toho vyplýva, že obchodník je povinný poskytnúť spotrebiteľovi informácie o obchodnej záruke výrobcu pred uzatvorením zmluvy nie z dôvodu existencie tejto záruky, ale z dôvodu existencie takéhoto legitímneho záujmu.
- 43 V dôsledku toho treba v druhom rade určiť, či za okolností, akými sú okolnosti, ktorými sa vyznačujú ponuky obchodníka, o ktoré ide vo veci samej, má spotrebiteľ legitímny záujem na tom, aby od obchodníka získal informáciu o obchodnej záruke poskytovanej výrobcom pred uzatvorením zmluvy, ako aj o podmienkach týkajúcich sa tejto záruky.
- 44 V tejto súvislosti treba uznať existenciu takéhoto legitímneho záujmu, ak obchodník z obchodnej záruky, ktorú poskytuje výrobca, spravil ústredný alebo rozhodujúci prvok svojej ponuky.
- 45 Konkrétnejšie, pokiaľ obchodník výslovne upriamuje pozornosť spotrebiteľa na existenciu obchodnej záruky výrobcu tak, že z tejto skutočnosti vytvoril predajný alebo reklamný argument, a tým zvýšil konkurencieschopnosť a príťažlivosť svojej ponuky v porovnaní s ponukami jeho konkurentov, má sa uplatniť informačná povinnosť uvedená v článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83.

- 46 Na jednej strane je totiž takáto informácia z hľadiska ochrany spotrebiteľov nevyhnutná na to, aby títo spotrebiteľia neboli uvedení do omylu prostredníctvom nepresných, nejednoznačných alebo neúplných informácií o rôznych existujúcich zárukách a o ich súhre a aby boli najmä schopní pochopiť, že obchodná záruka poskytnutá výrobcom nepochádza od obchodníka, a či si ju prípadne môže uplatniť prostredníctvom obchodníka. Na druhej strane takúto informačnú povinnosť nemožno považovať za neprimeranú záťaž pre obchodníka, keďže tento sa sám s úplnou znalosťou veci rozhodol upozorniť na túto skutočnosť spotrebiteľa a chce z nej získať konkurenčnú výhodu.
- 47 Naopak, ak sa v ponuke obchodníka obchodná záruka výrobcu spomína pomimo, nepodstatne alebo zanedbateľne, spôsobom, že ju vzhľadom na obsah a štruktúru ponuky nemožno objektívne považovať za obchodný argument obchodníka ani za spôsobilú uviesť spotrebiteľa do omylu, obchodník nemôže byť povinný z dôvodu tejto jedinej zmienky poskytnúť spotrebiteľovi informácie pred uzavretím zmluvy na základe článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83.
- 48 Na účely určenia, či obchodná záruka výrobcu predstavuje ústredný alebo rozhodujúci prvok ponuky obchodníka v zmysle bodu 44 tohto rozsudku, treba zohľadniť obsah a všeobecnú štruktúru ponuky vo vzťahu k dotknutému tovaru, dôležitosť, pokiaľ ide o predajný alebo reklamný argument, údaj o obchodnej záruke výrobcu, miesto, kde sa tento údaj v ponuke nachádza, pravdepodobnosť, že by uvedený údaj mohol byť pre priemerného spotrebiteľa, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný, zavádzajúci alebo zmätočný, pokiaľ ide o rôzne práva na záruku, ktoré môže spotrebiteľ uplatňovať, alebo skutočnú totožnosť poskytovateľa záruky, uvedenie alebo neuvedenie vysvetlenia týkajúceho sa ostatných záruk súvisiacich s tovarom v ponuke, ako aj akýkoľvek iný faktor, ktorý by mohol založiť objektívnu potrebu ochrany spotrebiteľa.
- 49 Vzhľadom na tieto kritériá prislúcha vnútroštátnemu súdu overiť, či v prejednávanej veci údaj o obchodnej záruke výrobcu v ponuke obchodníka možno považovať za ústredný alebo rozhodujúci prvok ponuky tohto obchodníka, ktorý je vhodný na vznik uvedenej informačnej povinnosti pred uzatvorením zmluvy uvedenej v článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83. Hoci toto overenie prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu, Súdny dvor, ktorý rozhoduje o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, môže prípadne poskytnúť objasnenia, ktoré vnútroštátny súd usmernia pri jeho rozhodovaní (rozsudok z 3. februára 2021, FIGC a Consorzio Ge.Se.Av., C-155/19 a C-156/19, EU:C:2021:88, bod 59 a citovaná judikatúra).
- 50 V prejednávanej veci treba uviesť, že obchodná záruka výrobcu nebola priamo uvedená v samotnom texte ponuky, a teda nebola žiadnym významným spôsobom použitá ako predajný alebo reklamný argument obchodníka.
- 51 Predovšetkým treba najmä konštatovať, že táto záruka bola v ponuke uvedená len pomimo, a to na druhej strane informačného listu výrobcu s názvom „Návod na použitie“, ku ktorému bolo možné získať prístup prostredníctvom odkazu uvedeného v rubrike „Iné technické informácie“, ktoré v zásade odkazujú na informácie poskytnuté výrobcom v súvislosti s dotknutým tovarom. Uvedená záruka ďalej vyplývala práve z informačného listu vyhotoveného nie obchodníkom, ale výrobcom, ktorý osobitne označil záruku ako záruku tohto výrobcu. Napokon pravdepodobnosť, že povaha záruky a skutočná totožnosť poskytovateľa záruky mohla byť pre spotrebiteľa zavádzajúca alebo zmätočná, je o to zanedbateľnejšia, že nikde v ponuke nebola uvedená iná záruka, ktorá by konkurovala záruke poskytovanej výrobcom.

- 52 Za týchto podmienok sa s výhradou overenia vnútroštátnym súdom zdá, že údaj o obchodnej záruke výrobcu, o aký ide vo veci samej, nemožno považovať za ústredný alebo rozhodujúci prvok ponuky obchodníka.
- 53 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o obchodnú záruku poskytovanú výrobcom, informačná povinnosť, ktorú toto ustanovenie ukladá obchodníkovi, nevzniká už z dôvodu samotnej existencie tejto záruky, ale až vtedy, ak má spotrebiteľ legitímny záujem na získaní informácií o uvedenej záruke, aby mohol prijať svoje rozhodnutie uzavrieť s obchodníkom zmluvu. Takýto legitímny záujem je preukázaný najmä vtedy, ak obchodník používa obchodnú záruku výrobcu ako ústredný a rozhodujúci prvok svojej ponuky. Na účely určenia, či obchodná záruka výrobcu predstavuje ústredný alebo rozhodujúci prvok ponuky obchodníka, treba zohľadniť obsah a všeobecnú štruktúru ponuky vo vzťahu k dotknutému tovaru, dôležitosť, pokiaľ ide o predajný alebo reklamný argument, údaj o obchodnej záruke výrobcu, miesto, kde sa tento údaj v ponuke nachádza, pravdepodobnosť, že by uvedený údaj mohol byť pre priemerného spotrebiteľa, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný, zavádzajúci alebo zmätočný, pokiaľ ide o rôzne práva na záruku, ktoré môže spotrebiteľ uplatňovať, alebo skutočnú totožnosť poskytovateľa záruky, uvedenie alebo neuvedenie vysvetlenia týkajúceho sa ostatných záruk súvisiacich s tovarom v ponuke, ako aj akýkoľvek iný faktor, ktorý by mohol založiť objektívnu potrebu ochrany spotrebiteľa.

O tretej otázke

- 54 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že informácie, ktoré sa majú poskytnúť spotrebiteľovi v súvislosti s podmienkami týkajúcimi sa obchodnej záruky výrobcu, zodpovedajú informáciám uvedeným v článku 6 ods. 2 smernice 1999/44.
- 55 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa článku 1 ods. 1 cieľom smernice 1999/44 je aproximácia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar s cieľom zabezpečiť jednotnú minimálnu úroveň ochrany spotrebiteľa v rámci vnútorného trhu.
- 56 Pokiaľ ide konkrétne o článok 6 ods. 2 smernice 1999/44, zo znenia tohto ustanovenia v spojení s článkom 1 ods. 2 písm. e) tejto smernice a odôvodnením 21 uvedenej smernice vyplýva, že záruky predávajúceho, ako aj záruky výrobcu musia obsahovať určité informácie vymenované v článku 6 ods. 2 tej istej smernice, aby sa zabezpečilo, že spotrebiteľ nebol uvedený do omylu.
- 57 Treba zdôrazniť, že hoci sa článok 6 ods. 2 smernice 1999/44 a článok 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 týkajú obchodných záruk poskytovaných predávajúcim alebo obchodníkom a výrobcom, sledujú odlišné ciele. Zatiaľ čo prvé z týchto ustanovení má za cieľ spresniť informácie, ktoré musia byť uvedené v týchto zárukách, cieľom druhého ustanovenia je, ako vyplýva najmä z jeho znenia, poskytnúť spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy informácie o existencii a podmienkach takých záruk.
- 58 Obchodník tak v prípadoch, v ktorých je povinný poskytnúť spotrebiteľovi informácie o obchodnej záruke výrobcu pred uzatvorením zmluvy, musí podľa článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 poskytnúť len informácie týkajúce sa existencie a podmienok tejto záruky, a nie celého obsahu uvedenej záruky.

- 59 V dôsledku toho treba spomedzi rôznych prvkov vymenovaných v článku 6 ods. 2 smernice 1999/44 určiť tie, ktoré sa týkajú „podmienok súvisiacich“ s obchodnými zárukami v zmysle článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83.
- 60 V tejto súvislosti, ako zdôrazňuje Komisia vo svojich písomných pripomienkach, článok 6 ods. 2 prvá zarážka smernice 1999/44 sa netýka podmienok uplatniteľných na obchodnú záruku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83, ale pripomenutia existencie zákonnej záruky súladu tovaru so zmluvou.
- 61 Pokiaľ ide o článok 6 ods. 2 druhú zarážku smernice 1999/44, treba uviesť, že „obsah záruky“ a „dôležité údaje potrebné na uplatnenie nároku na základe záruky, hlavne trvanie a územnú pôsobnosť záruky“ nevyhnutne zahŕňajú podmienky týkajúce sa obchodnej záruky v zmysle článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83. Okrem toho „meno a adresa poskytovateľa záruky“ patria do týchto podmienok záruky, pokiaľ v závislosti od okolností totožnosť a zemepisná poloha poskytovateľa záruky poskytujú dodatočné informácie relevantné pre podmienky záruky.
- 62 Vzhľadom jednak na druhovú povahu výrazov „obsah záruky“ a „dôležité údaje potrebné na jej uplatnenie“, uvedených v článku 6 ods. 2 smernice 1999/44, a na druhej strane na demonštratívny charakter prvkov, ktoré sú v ňom uvedené, sa pojem „podmienky súvisiace“ s obchodnými zárukami v zmysle článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 nemôže obmedzovať na trvanie a územnú pôsobnosť záruky alebo dokonca na meno a adresu poskytovateľa záruky.
- 63 Tento pojem nevyhnutne zahŕňa všetky podmienky uplatňovania a vykonávania obchodných záruk, pričom treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 53 tohto rozsudku, informácie pred uzatvorením zmluvy týkajúce sa obchodnej záruky výrobcu musia byť poskytnuté výlučne s cieľom umožniť spotrebiteľovi prijať rozhodnutie, či chce alebo nechce uzatvoriť zmluvu s obchodníkom.
- 64 Obchodník je preto povinný na základe článku 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 v spojení s článkom 6 ods. 2 druhou zarážkou smernice 1999/44 poskytnúť spotrebiteľovi na účely uspokojenia jeho legitímneho záujmu identifikovaného v bode 53 tohto rozsudku všetky informácie týkajúce sa podmienok uplatnenia a vykonávania dotknutej obchodnej záruky, čo môže zahŕňať, ako to uvádza Komisia vo svojich písomných pripomienkach, nielen miesto opravy v prípade poškodenia alebo akékoľvek obmedzenia záruky, ale aj meno a adresu poskytovateľa záruky, ako bolo uvedené v bode 61 tohto rozsudku.
- 65 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 v spojení s článkom 6 ods. 2 druhou zarážkou smernice 1999/44 sa má vykladať v tom zmysle, že informácie, ktoré sa majú spotrebiteľovi poskytnúť v súvislosti s podmienkami týkajúcimi sa obchodnej záruky výrobcu, zahŕňajú všetky informácie týkajúce sa podmienok uplatňovania a vykonávania takej záruky, ktoré umožňujú spotrebiteľovi prijať rozhodnutie, či chce alebo nechce uzatvoriť zmluvu s obchodníkom.

O trovách

- 66 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 6 ods. 1 písm. m) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o obchodnú záruku poskytovanú výrobcom, informačná povinnosť, ktorú toto ustanovenie ukladá obchodníkovi, nevzniká už z dôvodu samotnej existencie tejto záruky, ale až vtedy, ak má spotrebiteľ legitímny záujem na získaní informácií o uvedenej záruke, aby mohol prijať svoje rozhodnutie uzavrieť s obchodníkom zmluvu. Takýto legitímny záujem je preukázaný najmä vtedy, ak obchodník používa obchodnú záruku výrobcu ako ústredný a rozhodujúci prvok svojej ponuky. Na účely určenia, či obchodná záruka výrobcu predstavuje ústredný alebo rozhodujúci prvok ponuky obchodníka, treba zohľadniť obsah a všeobecnú štruktúru ponuky vo vzťahu k dotknutému tovaru, dôležitosť, pokiaľ ide o predajný alebo reklamný argument, údaj o obchodnej záruke výrobcu, miesto, kde sa tento údaj v ponuke nachádza, pravdepodobnosť, že by uvedený údaj mohol byť pre priemerného spotrebiteľa, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný, zavádzajúci alebo zmätočný, pokiaľ ide o rôzne práva na záruku, ktoré môže spotrebiteľ uplatňovať, alebo skutočnú totožnosť poskytovateľa záruky, uvedenie alebo neuvedenie vysvetlenia týkajúceho sa ostatných záruk súvisiacich s tovarom v ponuke, ako aj akýkoľvek iný faktor, ktorý by mohol založiť objektívnu potrebu ochrany spotrebiteľa.**
- 2. Článok 6 ods. 1 písm. m) smernice 2011/83 v spojení s článkom 6 ods. 2 druhou zarážkou smernice 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar sa má vykladať v tom zmysle, že informácie, ktoré sa majú spotrebiteľovi poskytnúť v súvislosti s podmienkami týkajúcimi sa obchodnej záruky výrobcu, zahŕňajú všetky informácie týkajúce sa podmienok uplatňovania a vykonávania takej záruky, ktoré umožňujú spotrebiteľovi prijať rozhodnutie, či chce alebo nechce uzatvoriť zmluvu s obchodníkom.**

Podpisy